

బా మృద్ధితమ గురించి వివరంగా చెప్పాడు. అంతా చెప్పి- "అవును గానీ... మీరేమిటి ఇలా?" అని బాధపడ్డారు ఇద్దరూ.

సూపర్ మేన్ నిట్టూర్చి, "ఏం చెయ్యమంటారు? ఆన్ ఎంప్లాయిమెంట్ ప్రాబ్లెమ్. ఇంకోళ్ళ మీద ఆధారపడి బ్రతకడం నాకిష్టం లేదు. అందుకని ఇక్కడి కొచ్చి షటిల్ సర్వీసు చేసుకుంటూ నా గాలిలో వేసు నిలబడి నా పొట్ట వేసు పోషించుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

"అసలు మీరు ఇలా అయిపోవడానికి కారణం?" అని అసామీ అంటూంటే-

"ఎలా అయిపోయాను? డిగ్రీ ఆఫ్ లేబర్ అంటే మీ ఇండియన్ కి బొత్తిగా తెలియకుంటాను" అన్నాడు చిరు కోపంగా.

"అబ్బే... మా ఉద్దేశం... అంత గొప్ప వారు ఇక్కడికొచ్చి పెటెంటు రేమిటి అని..." అని సర్దేసాడు బామ్మర్డి.

"చెప్తాను. మీకు చెప్పే నా బరువు కొంత దించుకోవాలని నాకూ వుంది"

అంటూంటేనే బస్టాండు బయట ఇండాక చూసిన బ్రోకరు కుర్రాడు ముగ్గురు పాసింజర్లను తెచ్చి సూపర్ మేన్ భుజాం మీద ఎక్కించబోయాడు. సూపర్ మేన్ విసుక్కున్నాడు. "నాకోసం ప్రాడ్యూసర్లు వచ్చారు. ఓ రెండు గంటలు దాకా పాసింజర్లని బుక్ చెయ్యకు" అన్నాడు. ఆ కుర్రాడు కయ్యమని లేచాడు. "పొద్దుట్టించి గొంతు చించుకొని అరుస్తుంటే మూడు టక్కెట్లు దొరికాయ్. మీకేం... నా బ్రోకరేజీ నాకు లాస్" అన్నాడు గట్టిగా. సూపర్ మేన్ ఏమీ అనలేక బిక్క-మొహం వేసుకున్నాడు.

ఆ అదృశ్యాన్ని కళ్ళారా చూసిన దింపేసి వంపించేశాడు. బ్రోకరు గొణుక్కుంటూ నెడుతుంటే వాడికో పది రూపాయిలీచ్చి వంపేశాడు.

సూపర్ మేన్ కృతజ్ఞతగా చూసి తన కథ చెప్పసాగాడు.

సూపర్ మేన్ చెప్పిన కథ

మూడు ఎసిపాడ్లూ అయిపోయాయి. నాలుగోది తిమ్మలూనికి ప్రాడ్యూసర్లవరూ రాలేదంతవరకూ. ఇరందాలో కుర్చీ వేసుకుని ప్రాడ్యూసర్ల కోసం ఎదురు చూస్తూ కూర్చోవడం ఆ ఏఫీలో అందరికీ సవ్యులాలగా తయారైందని గమనిస్తూనే వున్నాడు తను.

"పోనీ మళ్ళీ ఆ ప్రతికాపీసుకి వెళ్ళి ఉద్యోగం అడగదా" అని ఒకల్పిద్దరు సలహా కూడా ఇచ్చారు.

కానీ తనకే ఇష్టం లేదు. షూటింగ్లో పగవకా రాత్రువగా పనిచేసి అదే పనిగా నాలుగపెడితే ఆ ఉద్యోగం వూడింది. ఇప్పుడు మళ్ళీ ఏ మొహం పెట్టుకుని ఉద్యోగం ఇవ్వందని అడుగుతాడు!

ఒక రోజు సూపర్ మేన్ పెరల్స్ కూర్చుని గోళ్ళు గొరుక్కుంటుంటే పక్కంటే ముసలావిడ పెద్దగా గొణుక్కోవడం వినిపించింది. మొదట అర్థంకాలా తర్వాత పనిమనిషి చెప్తే తెలిసింది.

పక్కంటే వాళ్ళ కొబ్బరి చెట్టు ఏటవాలూగా పెరిగి, పై పగ భాగం తను పెరల్స్ కి వుంది. ఆవిడ రోజూ కాయలు లెక్క పెట్టుకుంటుంది. మొత్తం నలభై ఏనిమిది కాయలకి ఈ రోజు లెక్క పెడితే నలభై ఆరే వున్నాయట. ఆ రెండు బొండాలు సూపర్ మేన్ కొట్టేసి నీళ్ళు తాగాడని ఆవిడ ఆరోపణలు.

ఇది విన్నాక సూపర్ మేన్ ఒళ్ళు మండిపోయింది. పనిలేకపోతే పస్తుంటాం గానీ ఇలా పక్కంటే వాళ్ళ కొబ్బరి బొండాలు తప్పింపే అలావాయి మా ఇంటా వంటా లేదని రిఫ్యూస్ లేచి వాళ్ళ కొబ్బరిచెట్టుని బలంగా అవతలి దొడ్లోకి వెట్టేశాడు. ఇప్పుడది స్ట్రెయిట్ గా నిలబడింది. ఇంకోసారి ఊపెత్తలే మర్యాదగా వుండదని పక్కంటే వాళ్ళకు చెప్పమని వార్షింగిచ్చాడు

పనిమనిషికి.

ఈ ఫీల్ చూసి పక్కంటే వాళ్ళ అబ్బాయే ఓ ఆరేళ్ళ కుర్రాడు చప్పట్లు కొట్టాడు.

"సూపర్ మేన్ అంకుల్! భలే భలే... మా కొబ్బరి చెట్టు పీసా అవర్లా వుండేది. ఇప్పుడు ఎంత చక్కగా నిలబడిందో" అని గంతులేశాడు.

ఆ కుర్రాడి మాటలు విన్నాక సూపర్ మేన్ కి అప్పడనిపించింది. ఊరికే ప్రాడ్యూసర్లని వమ్ముకుని కూర్చునే కంటే వాలుగు మంచి పనులు చేస్తే ప్రజలకి మేలు జరుగుతుంది. తనకి ఏదో చేశానన్న తృప్తి మిగులుతుంది అనుకుని మర్నాడే ఇటలీ బయలుదేరాడు- పీసా పగలానికి.

సూపర్ మేన్ పీసా అవర్ చేరుకునే సరికి కొచ్చి వందల మంది టూరిస్టులు వున్నారక్కడ. చాలా సందడిగా వుంది. ఒక్క ఉడుమున గాలిలోకి లేచి బలమంతా

ఉవయోగించి వంకరగా వున్న అవర్ని వేమ్మదిగా కదిపాడు. అది కరకరమంటూ పెద్ద శబ్దం చేస్తూ కదిలి ఎలూరుగా నిలబడింది.

టూరిస్టుల చప్పట్లతో ఆ ప్రదేశం మారు మోగిపోయింది. తిరిగి భూమి మీదకు దిగిన సూపర్ మేన్ ని అంతా చుట్టు ముట్టారు. పిల్లా పెద్దా అంతా ఆటో గ్రాఫులు తీసుకున్నారు. సూపర్ మేన్ కి చాలా ఆనందంగా వుంది. ఇంతమంది అభిఘానులున్నారా తనకి?

ఓ బుజ్జి కుర్రాడు మారం చేస్తూంటే వాణ్ణి వీపు మీద ఎక్కించుకుని గాలిలో గోపురం చుట్టూ నాలుగు రౌండ్లు కొట్టి వచ్చాడు. ఆ కుర్రాడు కిందకి దిగి- "అమ్మా మన కారమ్మేద్దామే ... సూపర్ మేన్ ని తీసుకుపోదాం మనింటికి..." అంటూ మారం చెయ్యసాగాడు.

"ఓ... తప్ప... అలా అవకూడదు" అని వాళ్ళ అమ్మ మందలిస్తూంటే ఆ సంభాషణ వివస్థలు తం పక్కకి తిప్ప కున్నాడు.

ఇంతలో దూరంగా నాలుగు జీపులు,

సూపర్ మేన్. సన్మానం చేస్తానంటడేమో! గోల్డ్ మెడల్ ఇస్తానంటడేమో? తాను మర్యాదగా తిరస్కరించాలి. ఈ సన్మానాలూ దండాలూ తనకిష్టం లేదనీ, విశ్వ మానవుడిగా తన ధర్మం తాను నిర్వర్తించానని హుందాగా, మర్యాదగా చెప్పాలి.

"బుద్ధుండా నీకు? ఎవరి పర్మిషన్ తో ఈ పని చేశావు?" గర్జించాడాయన.

సూపర్ మేన్ అదిరిపడ్డాడు. ఇదేమిటి ఇలాగంటాడియన? ఇవ్వాళ్లో రేపా కూలిపోయేట్లున్న అవర్ ని సరిగ్గా నిలబెడితే ఇలా తిడతాడేమిటి?

"కానీ..." సూపర్ మేన్ ఏదో చెప్ప బోయాడు.

"కానీ లేదు పెన్నీ లేదు. పీసా అవర్ గరిమనాభి తప్పి ఒంకరగా వుండబట్టే, కొచ్చి లక్షల మంది టూరిస్టులు వచ్చి వెదు తున్నారు. ఇప్పుడు ఇంక ఎవరొస్తారు? ఎన్ని మిలియన్ డాలర్ల ఫారిన్ ఎక్స్చేంజి మాకు వస్తమో తెలుసా?" అరిచాడాయన.

విజయే అనిపించింది సూపర్ మేన్ కి.

సూపర్ మేన్-IV

ది టెటలగుషూషా

రెండు వాళ్లు, నాలుగు మోటారుల వైకిళ్ళు వచ్చి ఆగాయి. ఒక చిన్న వైజు ఆర్మీ వైమాన్ దిగింది. కమాండర్ బూట్లు ఒకటక లాడించుకుంటూ వచ్చి, "మీరేనా సూపర్ మేన్" అని అడిగాడు.

అవునన్నాడు సూపర్ మేన్.

"ఈ అవర్ ని వంకర తీసింది మీరేనా?" అడిగాడు మళ్ళీ.

అవునన్నాడు సూపర్ మేన్. "మిమ్మల్ని ప్రెసిడెంటు తీసుకురమ్మే వ్వారు" అన్నాడు కమాండర్.

సూపర్ మేన్ చిరువప్పుతో టూరిస్టుల దగ్గర వీడ్కోలు తీసుకుని హార్ద్యవాల మధ్య ఇటలీ ప్రెసిడెంటు దగ్గరకి బయల్దే రాడు- ఆర్మీ ఎస్కార్ట్ తో.

ప్రెసిడెంట్ తన ఛాంబర్ లో సవార్లు చేస్తున్నాడు. సూపర్ మేన్ రాగానే- "పో... యూ డిడిట్" అన్నాడు.

"యస్..." అన్నాడు చిరువప్పుతో

అయ్యాం సారీ... ఏదో... మంచిపని చేద్దామని ఆనేశంలో... ఇలా జరిగింది. యూడోంట్ వ్రీసారే. ఇప్పుడే వెళ్ళి మళ్ళీ దాన్ని ఒంకరగా జరిపి వస్తాను" అని లేవబోయాడు.

"ఇదేం మారుతీ కారు గేర్ రాడ్ అనుకున్నావా నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు తిప్పడానికి? చేసిన నిర్వాకం చాల్లే. మళ్ళీ గమక దాన్ని జరిపితే వున్నాడలతో పహా కూలి పోతుంది" అని పక్కనే వున్న ఇంజనీర్ల బృందం వేపు చూశాడు. వాళ్ళు అవునన్నట్లు తలూపారు.

సూపర్ మేన్ మనసు వికలమయింది. తల వంచుకుని అలాగే విల్చున్నాడు.

ప్రెసిడెంటుకి కొంచెం జాలేసింది.

"ఇట్ ఆల్ రైట్. యూ కెన్ గో" అన్నాడు. సూపర్ మేన్ భారంగా లేచి బయటకు వచ్చేశాడు.

ఓ వెం గడిచింది.

అప్పుడే భోంచేసి విశ్రాంతిగా పడ కుర్చీలో వాలి, ట్రాన్సిస్టర్ ఆన్ చేశాడు సూపర్ మేన్. వార్తలొస్తున్నాయ్. 'ఇప్పుడే అందిన వార్త' అని చెప్పగానే చెవులు

22-9-89 ఆంధ్రజ్యోతి పుస్తకాల వార పత్రిక

ప్రసన్న కుమార్ సక్రిణ్

రిక్తింనుకున్నాడు.

“మాస్కోలో రచయితలు, సైంటిస్టులు, మేధావులు ఎక్సన విమానం పది నిమిషాల క్రితం హైజాక్ చేయబడింది. ఇప్పటి వరకూ ప్రయాణీకులంతా సురక్షితంగానే ఉన్నారు. సైన్స్ అండ్ కల్చరల్ క్వార్టర్స్ మాస్కో సుండి లెనిన్ గ్రాడ్ వెదుతున్న విమానంలో ఉన్న మాట యాలై ఎనిమిది మంది సోవియట్ మేధావులే. ఇతర దేశాలకు చెందిన ప్రయాణీకులెవరూ లేరు. హైజాకింగ్ కారణం తెలియదు. హైజాకర్స్ ఏమి కోరతారు? కూడా చెప్పలేని స్థితిలో ఉన్నామని సోవియట్ అధికార ప్రతినిధి ఒకరు అన్నారు...”

అంతే... మాసర్ మాన్ కి విశ్వ మానవుడిగా తన కర్తవ్యం గుర్తుకొచ్చింది. చలు కున్న లేచి చకచకా డ్రస్ చేసుకుని ధ్వని వేగంతో రష్యా బయలుదేరాడు.

విమానం ఇంకా సేపట్లో రష్యా దేశ పరిపాద్యులు దాటబోతుండగా వెళ్ళి పట్టుకున్నాడు. విమానం రెక్కకి కాసేపు వ్రేలాడి ఎలాగో లోపలికి ప్రవేశించాడు. పిస్టల్ పట్టుకు నిల్చుని పాస్ కార్డు తింటున్నాడు ఒక దుండగుడు. ఒకే ఒక గుడ్డుతో వాణ్ణి మట్టి కరిపించాడు. చప్పడు కాకుండా కాక్ పిట్ లో ప్రవేశించి సైలెంట్ తలకి రివోల్వర్ గురి పెట్టి నిల్చున్న ఇంకో హైజాకర్ ని వెనుక నుంచి మెడ మీద ఒక్కటిచ్చాడు. వాడు కిక్కురు మనకుండా కింది పడిపోయాడు.

సైలెంట్ మాసర్ మాన్ కి కృతజ్ఞతలు తెలిపారు. హైజాకర్స్ విమానాన్ని దేశ పరిపాద్యులు దాటించమని డిమాండ్ చేశారని, సమయానికి మీరొచ్చి కాపాడారని పరిపరి విధాల కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

విమానాన్ని వెనక్కు తిప్పి మాస్కోలో దింపారు క్షేమంగా.

విమానం రన్ వే మీద దిగగానే మాసర్ మాన్ డోర్ దగ్గరకెళ్ళి నిల్చున్నాడు. ప్రయాణీకులందరూ తనని కావలించుకుని ముద్దు పెట్టుకుంటారని, వారి అనినందనలు, కృతజ్ఞతలూ స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా చిరునవ్వుతో నిల్చున్నాడు.

విమానం అగగానే ప్రయాణీకులంతా ఉమారు మంటూ లేచారు. దిగే ముందు

“తమరేనా మమ్మల్ని కాపాడింది? గొప్ప పని చేశారే” అని ఒకరు

“మీ కింకేం పని పాలా లేదా? ఎందుకు మీకు సంబంధించని విషయాల్లో కృత్యం చేసుకుంటారు” అని ఇంకొకరు-

“మొన్న ఇటలీలో గూడా ఇలా పీసా గోపురం వంకర తీశాట్ట. ఇప్పటికీ కో కోలా వాళ్ళు. సిగ్గు లేకపోతే సరి” అని ఒకరు-

“మొహం చూడు మొహం అని ఇంకొకానిదా-

ఒకమ్మాయి అయితే ‘థూ’ అని పిలుస్తే మరీ దిగింది విమానం.

మాసర్ మాన్ మొహం కంగడ్డ

అయింది.

‘ఏమిటి నా జాతకం? హైజాకర్స్ ని దండించి ప్రయాణీకుల్ని కాపాడడం కూడా తప్పేనా?’ అనుకున్నాడు.

వివరగా ఒక ఎయిర్ హోస్టెస్ దిగుతూ చెప్పింది-

“బాధ పడకండి. మీరు మంచే చేద్దా మనుకుని చేశారు. ఒక్కోసారి అలా ఎదురు తిరుగుతుంటుంది” అని మెట్లు దిగుతుంటే..

‘కానీ... ఎందుకు ఏళ్ళంతా నన్నిలా తిడుతున్నారో మీ కయినా తెలిస్తే చెప్తారా?’ అడిగాడు మాసర్ మాన్ - కళ్ళనీళ్ళు గిరున తిరుగుతుండగా.

ఎయిర్ హోస్టెస్ అగి ఒకసారి అటూ ఇటూ చూసింది. తరువాత ఒక మెట్టు ఎక్కి మాసర్ మాన్ కి మాత్రమే వివరణలు చెప్పింది.

“ఎందుకంటే ఈ మేధావులంతా తలా కాస్తా చందాలేసుకుని హైజాకర్స్ ని కుదుర్చుకున్నారు” అని చెప్పి వడి వడిగా దిగి

వెళ్ళిపోయింది.

* * * మాసర్ మాన్ ఇంతవరకూ చెప్పి అగాడు. అసామీ హృదయం ద్రవించింది. ‘బాధపడకండి. మంచివాళ్ళకే కష్టాలు’ అన్నాడు ఓదార్చగా.

బామ్మర్ని టీ తెప్పించాడు. ముగ్గురూ టీ తాగుతుండగా “మరి ఇండియా ఎలా వచ్చారు?” అడిగాడు బామ్మర్ని.

“ఇండియా తిర్రు భూమి అని ఎవరో చెప్పారు” అన్నాడు మాసర్ మాన్.

“ఐర్ల భూమికారు. కర్మ భూమి” బామ్మర్ని దిద్దాడు.

“అదేలేండి... నా తెలుగు అంతంత మాత్రం. ఇక్కడి జనం చాలా మంచి వాళ్ళనీ, ఇక్కడ ప్రశాంతత దొరుకుతుందని హోలీవుడ్ లో ఇల్లు ఖాళీచేసి ఇండియా వచ్చేశాను. ఇండియాలో నాకు తెలిసిన సిటీ బొంబాయి ఒక్కటే. బొంబాయిమీదుగా వస్తూంటే కిందకి చూస్తే జనం హడావుడిగా పరుగెత్తుతున్నారు. దుకాణదారులు చకచకా షట్టర్స్ వేసేసి లోపలే దాక్కుంటున్నారు. పది

నిమిషాలలో ఆ రోడ్లంతా నిర్మామస్యమై పోయింది. కిందకి దిగి చాలుగా వుండి చూస్తే నాకర్థమయింది ఆ సమయంలో బొంబాయి నగరాన్ని పరిపాలించే రెండు పెద్ద మాఫియా గ్యాంగులు యుద్ధానికి తలబడబోతున్నాయని అటు పాతిక కార్లు, ఇటు ముప్పై కార్లు వచ్చి అగాయి. బిలబిలమంటూ దిగి ఇరుపక్షాలవాళ్ళూ కాల్యలు జరపడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. చుట్టుపట్ల చూస్తే ఒక్క పోలీసునాడూ లేదు. కొంతమంది పివియన్స్ మాత్రం మేడలమీదా మిద్దెలమీద నిలబడి తొంగి చూస్తున్నారు.

మనకెందుకులే గొడవ పోదామా అనుకున్నా అంత ఘోరంగా రక్తపాతం జరగబోతుంటే దానిని ఆపడం విశ్వ మానవుడిగా నా కనీస ధర్మం అనుకుని రెండు గ్రూపుల మధ్యకి వెళ్ళి సచ్చ చెప్పాను. మొదట నివలేదు. ఒకళ్ళిద్దరు అడ్డు తప్పకో అంటూనామీద రివోల్వర్లు పేల్చారు. ఈ పిస్తోలు గుళ్ళు నన్నేం

చేస్తాయి? వాళ్ళిద్దర్నీ మెడలు పట్టుకుని చెరో దాబామీదకి విసిరేశాను.

అంతే, రి నిమిషాలలో ఇరుపక్షాలూ కాలెక్ట్రేసి ఎవరిదోవన వాళ్ళు పారిపోయారు. చెప్పండి, నేనుచేసింది తప్పంటారా?”

“తర్వాతేం జరిగింది?” అడిగాడు అసామీ.

“మాఫియా గ్యాంగులు పారిపోగానే మిద్దెలమీద వుండి చూస్తున్న వాళ్ళు కిందకి దిగి వచ్చి నన్ను నానా విధాల దూషించారు. వాళ్ళంతా మస్టీలో ఉన్న పోలీసు కమిషనర్లు, ఎస్పీలు, డిఎస్పీలట. “ఇరుపక్షాలవాళ్ళూ కొట్టుకు చచ్చి బొంబాయి మాఫియాపీడ విరగడవుతుందని మేం కాచుకు కూర్చుంటే మన్నెపడివయ్యా పానకంలో పుడకలా దాపురించా” అని తిట్టారు. నాకు విరక్తి కలిగి సిటీలు వద్దూ, పివిలిజేషన్లూ వద్దూ అని ఆంధ్రాకొచ్చాను పచ్చటి పల్లెటూళ్ళలో బతుకుదామని. ఇక్కడికి ఓ యాలై మైళ్ళ దూరంలో రెండు గ్రామాలు

ఒక్క ఒక్కనే ఉన్నాయి. ఆ రెండు గ్రామాలనీ కలుపుతూ ఒక బ్రిడ్జి వుంది. నా ఐర్లకాలి ఓ రోజు అటేపే వస్తున్నాను. ఆ సమయంలో బ్రిడ్జి కింద బాంబులు పెట్టి ఎవరో దుండగులు ఆ బ్రిడ్జిని కూలగొట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. పవ్ లూ త్రీ చెప్పి ఆ బాంబులన్నిటిని ఒకేసారి ప్యూజ్ చేయ్య బోతున్నాడు ఒక దుర్మార్గుడు.

ఎగిరే కాలా, తిట్టే నోరూ వూరుకోవంటారు. క్షణం కూడా ఆలస్యం చెయ్యలేదు. వాడిమీదకి దిగి మాడుమీద ఒక్కటిచ్చాను నాడు వెరిగా అరిచాడు. వెంటనే ముందు జాగ్రత్తగా వైర్లన్నీ తెంపేశాను. వెంటనే వాడి తాలూకా నలుగురు మనుష్యులు కమ్ముకున్నారు నన్ను. ఆపకుండా తన్నాను వాళ్ళందర్నీ. వాళ్ళందరూ తెలుగులో ఏదో అరుస్తూ — అప్పటికి నాకు మీ భాష రాదుగా — చొక్కాలు దులుపుకుని జీపెక్కి వెళ్ళి పోయారు కోసంగా.

వెంటనే ఇరు పక్కల గ్రామాల వాళ్ళూ ఎలా వచ్చారో బిలబిలమంటూ వచ్చారు. నస్తూనే నన్ను చెదామడా తిట్టడం మొదలెట్టారు.

కొంతమంది “సార్! సార్” అని అరుస్తూ పరుగెత్తి దుండగుల జీప్ మ ఆవడానికి ప్రయత్నించారు. అప్పటికే జీపెళ్ళిపోయింది.

ఇంతకూ విషయమేమింటే ఆ బ్రిడ్జి ఇవాళో రేపో కూలిపోయే దశలో వుందట. దాన్ని పడగొట్టి కొత్త బ్రిడ్జి కట్టించమని మూడేళ్ళు నించి విన్నపాలు సంపుకుంటే ఫైల్లు కదిలి ఇప్పటికీ వచ్చారుట గవర్నమెంటు ఇంజనీర్లు. నేనేమో తెలిక వాళ్ళని తన్ని పంపించావాయే. ఇక మళ్ళీ వాళ్ళని బ్రతిమలాడి, కాళ్ళు పట్టుకుని రప్పించడానికి ఎంత ఐర్లవుతుందో, ఎంత కాలం పడుతుందో అని ఒకళ్ళిద్దరు ముసలాళ్ళు కన్నీళ్ళు కూడా పెట్టుకున్నారు. నేను అనేక విధాల వాళ్ళని క్షమించమని అడిగి, ఇక మంచి పనుల జోలికి వస్తే పోవని ఒట్టేసుకుని, ఇదిగో ఇక్కడ ఇలా బతుకుతున్నాను—” మాసర్ మాన్ చెప్పడం ముగించాడు.

అసామీ, బామ్మర్ని లేచి మాసర్ మాన్ ని భుజం తట్టారు.

“మీరేం బాధపడకండి. మేం మీతో పిక్చరు తీస్తాం. అది గ్రాండ్ సక్సెస్ అవుతుంది” అన్నారు.

“థ్యాంక్యూ వెరిమచ్! మరి కథ రెడిగా వుందా?” అడిగాడు మాసర్ మాన్ నోరో హోదాలో.

“ఇంకేదో కథ ఎందుకూ? ఈ కథ తీర్దాం” అన్నాడు అసామీ.

బామ్మర్ని అసామీ వేపు మెచ్చుకోలుగా చూశాడు.